

R. P. D.

ANTONINI DIANA,

PANORMITANI, CLERICI REGVLARIS,

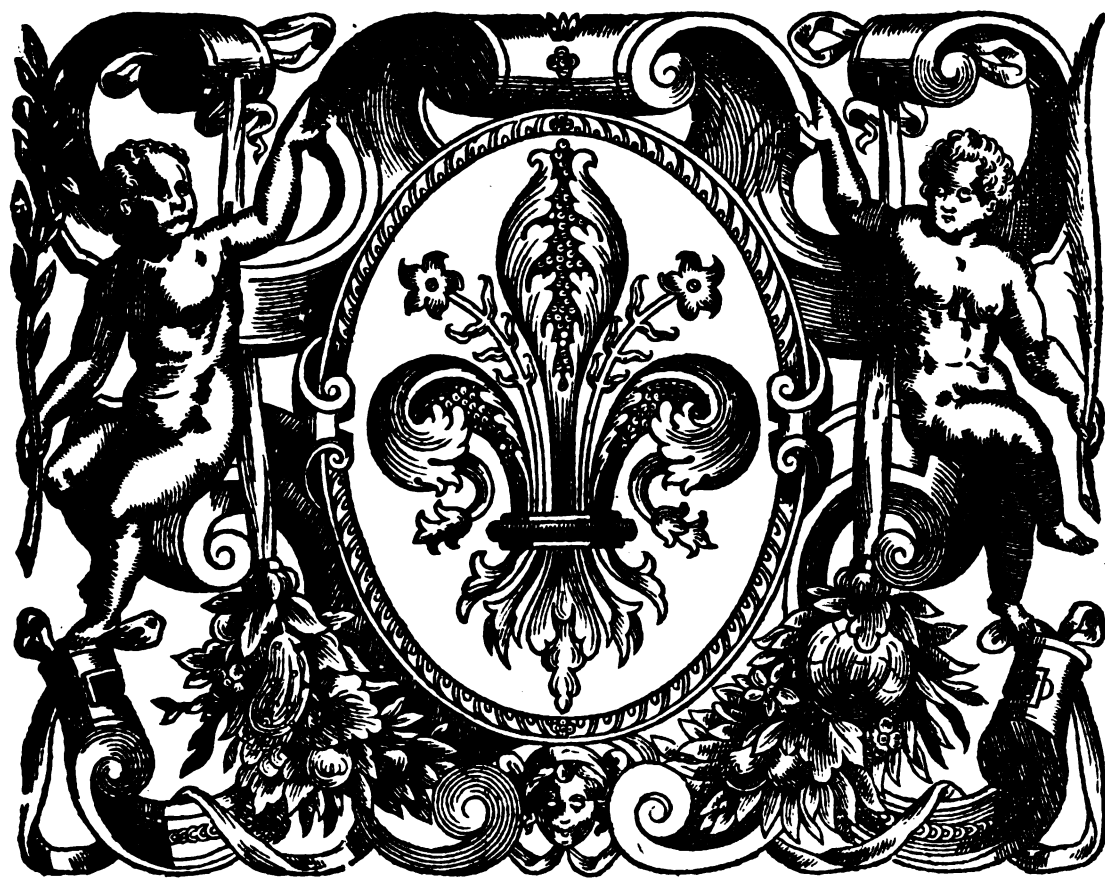
*Coram Sanctiss. D. N. INNOCENTIO X. Episcoporum
Examinatoris, & S. Officij Regni Sicilia Consultoris.*

RESOLUTIONVM MORALIVM

PARS NONA:

IN QVA SELECTIORES CASVS CONSCIENTIÆ
breuiter, dilucidè, & vtriplurimum benignè sub variis Tractatibus explicantur.

HIS ADIECTÆ DISCEPTATIONES APOLOGETICÆ
DE PRIMATV SOLIVS D. PETRI.

LVGDVNI,

Sumptibus LAURENTII ANISSON.

M. DC. LI.

CVM SVPERIORVM PERMISSV.

Riccardus non minùs Sacratum litterarum, ac linguarum eruditione, quàm virtutibus illustris, Congregationis Beati Ioannis Columbini regimen obtinuit, in eaque obseruantia rigorem ac plurima beneficia contulit, quis tamen diceret nostrum Riccardum Iesuitorum Congregationis Religiosum fuisse?

Carafa noster vnus ex quatuor Ordinis Fundatoribus antequam ad purpuram & Pontificatum eueheretur, aliquibus Religiosis Ordinibus præfuit, ergo nostram reliquit, & ad alienos transiit? hoc certè prudens quis non affirmabit.

Plures ex nostris litteris ac Sanctitate præstantes locis piis præpositi sunt, eosque vsque ad vitæ finem curauere, quis tamen audeat affirmare eos ad alienigenarum vitam transiisse? non ergo ex administratione cura, & regimen probari potest, quod affirmat Barbosa.

Quod si *ly præcipitur* cadat, vt nostris scilicet imponatur munus agendi exercitia Somaſchenſium ex Instituto, hoc gratis dicitur: neque enim ex Diplomate colligi potest; imò falsum assero, quia cœpta à nostris Clericalia instituta nullo vnquam tempore deserta sunt, vt videri potest ex historiis & Pontificum Bullis quæ apud nos asseruantur.

At si quis obstinatè contendat vnionis tempore Theatinos obseruasse Somaſchenſium institutum: Sciat apud Sanctum Syluestrum Montis Quirinalis repositum esse Breue Iulij I Lincipiens *Dudum pro parte vener.* &c. datùm Romæ die 10. Iunij anno 1551. (quo tempore perseuerabat vnio cum Somaſchenſi Congregatione) in quo confirmatur nostrum Clericale institutum, Constitutiones, Decreta, priuilegiaque omnia prædecessorum Pontificum nulla facta mentione Somaſchenſis Congregationis. Si autem tunc nostra Congregatio obseruasset Somaſchenſium institutum, ad quid confirmatio prioris instituti, constitutionis, priuilegiorum, &c. potius confirmari debuisset Somaſchenſium institutum, constitutiones, &c. quod tamen minimè factum est non alia ratione, nisi quia Theatini ad aliorum institutum etiam, & exercitia minimè transire; ex quibus etiam palam fit, Somaſchenſes, vt dictum est, transiisse ad Theatinos, non autem è contra Theatinos ad Somaſchenſes.

Firmat sua dicta Barbosa Diplomatis allegatione his verbis, vt in suis litteris (nempe Cardinalis Theatini) sub datum Romæ in propriis ædibus 8. Nouembris 1546.

Verùm suo se gladio interimit, hæ enim litteræ non aliæ sunt, quàm quæ suprà à nobis sunt allatæ, ex quibus nedùm non elicitur quod asserit, sed omninò oppositum: & vt Paternitas Tua harum litterarum firmitatem agnoscat, nec alias esse quàm à nobis allatas, eadem referuntur in Breui solutionis vnionis incip. *Aliquot ab hinc annis die xxij. Nouembris 1554.* in quo Pontifex eadem litteras pro expressis, ac de verbo ad verbū insertis haberi mandat.

Collect. & numero eodem subdit hæc verba is: *sed Ipse (Cardinalis scilicet Theatinus) ad Summum Pontificatum euectus, & Paulus IV. dictus Theatinorum Congregationē à Somaſchenſi separauit, & pristinum solū institutū seruare coëgit, vt in eius Constitutione incip. Aliquot ab hinc annis die xxij. Nou. 1555.*

Verùm est quodd separauerit, at dicendum potius esset Somaſchenſes à Theatinis separasse, cum illi ad Theatinos accesserint, vt visum est & liquidò constat, non verò Theatini ad illos.

Sed etsi facta est sparatio, volentibus & petentibus Theatinis facta est vt colligitur ex verbis citatæ constitutionis Pauli IV. in qua habentur hæc verba

Mosque ex iis qua deinceps ex vobis, qui per tot annos qua supradicta sunt experti estis quid super hoc negotio statuendum sit cognouimus, &c.

Cùm ergo cognouerit Pontifex à Theatinis, vnionem esse soluendam, iam Theatinorum petitione soluta est vnio, id præterea indicant verba ipsa solutionis in citata Constitutione: *Vos (loquitur Pontifex ad Theatinos) & vestrum quemlibet ab hortatione, præcepto, mandato, obedientia dictorum Presbyterorum, Clericorum, Laicorum, pauperumque, orphanorum personarum, & operum prædictorum cura & administratione à vobis tam ante hac suscepta, quàm in posterum forsitan suscipienda, omnibusque, & singulis aliis quæ ad eas prædicta sunt, ac denique ab omni huiusmodi obligatione ac necessitate vobis, vt præfertur quomodolibet composita, auctoritate Apostolica tenore presentium absoluiimus, & liberamus, liberosque, & absolutos fore decernimus.*

Hæc eadem habentur in Bulla Pij V. *Ad immarcescibilem:* iisdem ferè verbis nimirum ab omni obligatione, & necessitate ipsis desuper quomodolibet imposita in perpetuum absoluit & liberauit (scilicet Paulus IV.) liberosque, & absolutos fore decreuit.

Si ergo absoluti, & liberati sunt Theatini à cura, & administratione Somaſchenſium, iam non coacti. Quo ex eo etiam confirmatur, quia à nostris Antiquioribus accepi, etiam post solutam vnionem aliquos ex nostris præfuisse aliquando Somaſchenſium operibus, quod fieri non potuisset si coactio intercessisset. Non erat ergo cur Barbosa scriberet Theatinos coactos fuisse.

Sed dicit P. T. Barbosa asserit Theatinos coactos ad pristinum institutum, non verò ad vnionis solutionem.

Verùm respondetur, vnum ex alio necessariò sequitur. Deinde qua ratione potest dicere Theatinos coactos ad pristinum institutum solùm seruandum, si semper prius institutum retinere, neque ad Somaſchenſium institutum aliquando transire, vt probatur ex Diplomate Cardinalis Theatini Iulij I I. & Pauli I V. non ergo, rectè dicit Barbosa Theatinos coactos ad pristinum institutum solùm seruandum, cum nulla huius coactionis causa intercesserit.

Ex diæctis ergo clarum est, Theatinos ad Somaſchenſium institutum nec transiisse, sed tantum Somaſchenſes se suæque curæ & administrationi Theatinorum subiecisse, integro semper Theatinorum Instituto remanente.

Neque Theatinos coactos ad prius institutum nulla existente causa, neque ad solutionem vnionis, quia hanc ipsi perierant. Causam verò cur Theatini separationem amauerint non est huius loci referre: dico tamen eas non fuisse, vt mutuam inter Congregationes amorem aliquando deleuerint.

Ex his tamen quæ scripsit Barbosa neque ego vellem vt tua in doctissimum virum minuatur beneuolentia, ipse enim, vt accepit à nostro Diana, impensè amat nos & excusandus est optimus vir, putauit enim rem ita se habere innixus alienæ fidei, cum enim addictissimus sit Theologiæ moralis, ac sacrorum Canonum studiis, mirum non est si in re, quæ ad historiam pertinet, & quæ in Tabularij terebris diu permansit, aliis referentibus, quorum erat rem fideliter scribenti referre inuoluntariè deceptus est.

Alia etiam affert in eadem Summa de nostro ordine, quæ non rectè apponuntur, & fortasse P. T. illa non legit, de quibus tamen pari modo excusandus est: neque enim cogitandum est amantissimum in ordine virum voluntariè in illa incidisse; atamen ne te Legentem fugiant, ea hic apponem.

Collect.